

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 श्वः कार्यमद्यकुर्वीतपूर्वक्लिचापराक्लिकं ॥ नहिप्रतीक्षतेमृत्युः कृतं वास्यनवाकृतं ॥ १३ ॥ अद्यैव कुरुयच्छेयोमात्वां कालोत्यगान्महान् ॥ कोहिजानातिकस्या
 द्यमृत्युकालोभविष्यति ॥ १४ ॥ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वैसंप्रकर्षति ॥ युवैव धर्मशीलः स्यादनिमित्तं हि जीवितं ॥ १५ ॥ कृते धर्मे भवेत्सीतिरिह प्रेत्य च शाश्वती ॥
 मोहेन हि समाविष्टः पुत्रदारार्थमुद्यतः ॥ १६ ॥ कृत्वा कार्यमकार्यं वा तुष्टिर्मे पां प्रयच्छति ॥ तं पुत्रपयुसंपन्नं व्यासक्तमनसनरं ॥ १७ ॥ सुसंव्याघ्रं महौघो वाम्
 त्युरादाय गच्छति ॥ संचिन्वानकमेवैनं कामानामवितृप्तकं ॥ १८ ॥ वकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति ॥ इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृताकृतं ॥ १९ ॥
 एवमीहा समायुक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ कृतानां फलमप्राप्तं कार्यणां कर्मसंगिनां ॥ २० ॥ क्षेत्रापणगृहासक्तं मृत्युरादाय गच्छति ॥ दुर्बलं बलवंतं च प्राज्ञं शूरं
 जडं कविं ॥ २१ ॥ अप्राप्तसर्वकामार्थं मृत्युरादाय गच्छति ॥ मृत्युर्जरा च व्याधिश्च दुःखं चानेककारणं ॥ २२ ॥ असंत्याज्यं यदा मर्त्यैः किं स्वस्थ इव तिष्ठसि ॥
 जातमेवांतर्कोताय जरा चाभ्येति देहि न ॥ २३ ॥ अनुषक्ता द्वये नैते भावाः स्यावरजंगमाः ॥ न मृत्युर्सेना माया तीं जातु कश्चित्प्रबाधते ॥ २४ ॥ बलात्सत्यमृते त्वेकं
 सत्येद्यमृतमाश्रितं ॥ मृत्योर्वागृहमेतद्वेद्याग्रा मेव सतोरतिः ॥ २५ ॥ देवानामेव वै गोष्ठो यदरण्यमिति श्रुतिः ॥ निबन्धनी रज्जुरे पायाग्रा मेव सतोरतिः ॥ २६ ॥
 छिल्वैनां सुकृतो यांति नैनां छिंदंति दुष्कृतः ॥ योनं हिंसति सत्त्वानिमनोवाक्कर्महेतुभिः ॥ २७ ॥ जीवितार्थापनयनैः प्राणिभिर्न सबध्यते ॥ तस्मात्सत्यव्रताचा
 रः सत्यव्रतपरायणः ॥ २८ ॥ सत्यकामः समो दांतः सत्येनैवांतर्कं जयेत् ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहं प्रतिष्ठितं ॥ २९ ॥ मृत्युरापद्यते मोहात्सत्येनापद्यते ऽमृतं ॥
 सोऽहं सत्यमहिं सार्थी कामक्रोधबहिष्कृतः ॥ ३० ॥ समाश्रित्य सुखं क्षेमी मृत्युं हास्याम्य मृत्युवत् ॥ शांति यज्ञरतो दांतो ब्रह्मयज्ञो स्थितो मुनिः ॥ ३१ ॥ बाह्यनः क
 र्म यज्ञश्च भविष्याम्युदगायने ॥ पशुयज्ञैः कथं हिंसेमिदं शोयधुमर्हति ॥ ३२ ॥ अंतवद्भिरुत प्राज्ञैः क्षत्रयज्ञैः पिशाचवत् ॥ आत्मन्येवात्मना जात आत्मनिष्ठो प्र
 जः पितः ॥ ३३ ॥ आत्मयज्ञो भविष्यामि न मां तारयति प्रजा ॥ यस्य बाह्यनसी स्यातां सम्यक् प्राणिहिते सदा ॥ ३४ ॥ तपस्यागश्च योगश्च सतैः सर्वमवाप्नुयात् ॥
 नास्ति विद्या समं चक्षुर्नास्ति विद्या समं फलं ॥ ३५ ॥ नास्ति राग समं दुःखं नास्ति त्याग समं सुखं ॥ ३६ ॥ नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकता समता सत्यता च ॥
 शीले स्थितिर्दंडविधानमार्जवंतस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः ॥ ३७ ॥